

200
SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
BENEDICTI
DIVINA PROVIDENTIA
PAPÆ XIV.
ALLOCUTIO

Ad Eños & Rños Dominos
S. R. E. CARDINALES

H A B I T A

Die xxii. Julii MDCCLIV.

IN CONSISTORIO SECRETO

In quo Armenorum Ciliciæ electum Patriarcham
confirmavit, eidemque Pallium concessit.

ROMÆ MDCCLIV.
Typis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide.

SAACRISIMIS DOMINI VOSTRI
BENEDICTI
DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE XIV
ALLOQUITIO
Ad Eius & Ritus Dominicos
S.R.E. CARDINALES

Wyższa Szkoła Pedagogiczna
w Bydgoszczy
Biblioteka Główna

52038

IN CONSISTORIO
SECRETIS
S. R. E. CARDIN. S. C. DE
CONSTITUTIONIBUS

ROMAE MDCCLIV
Typographeo Collegii S. R. E. S. C. DE
CONSTITUTIONIBUS

CONSISTORII SECRETI

Actorum Series, & Argumentum.

Ita sancto Jacobo Vartabiet Armenorum Cili-
cie Patriarcha, qui Petri Secundi nomen as-
sumpserat, Archiepiscopi Catholici Armeni Ri-
tus, simul congregati, Michaellem Monachum
in Archiepiscopum Alepi, & Patriarcham Ci-
licia Armenorum unanimi consensu elegerunt. Tum Electo-
res, cum ipse electus Patriarcha supplicibus datis litteris
tam Sanctissimo Domino Nostro BENEDICTO Papæ
XIV. quàm Eminentissimis Cardinalibus Sacræ Congrega-
tionis de Propaganda Fide, ea, qua par est, humilitate
Sanctitati Suae supplicarunt, ut electionem, seu postulatio-
nem ejusdem electi, seu postulati Monachi Michaelis ad-
mitteret, & suprema sua Auctoritate confirmaret, ac Pal-
lii honorem ei concederet, afferendo legitimas causas, qui-
bus ad Urbem accedere posse præpediebatur. Totum nego-
rium Sacræ Congregationi de Propaganda Fide discutiendum
Sanctitas Sua commisit; qua consulente pro confirmatione,
& sanatione defectuum etiam substantialium, quatenus
opus esset, sequenti edito Decreto, Sanctitas Sua ad præ-
fate electionis confirmationem devenit.

D E C R E T U M

Sacrae Congregationis Generalis
de Propaganda Fide*Habita die 6. Maji 1754.*

RELATIS per R. P. D. Nicolaum Lercarium Archiepiscopum Rhodiensem Secretarium Litteris Archiepiscoporum Armenorum Catholicorum Armeniae minoris, & Ciliciae, unice supplicantium Sanctissimo Domino Nostro, ut dignetur approbare, & confirmare electionem, seu postulationem Patriarchae Catholici pro Ecclesia Patriarchali Armeniae minoris, & Ciliciae, vacante per obitum Jacobi Petri Patriarchae, a praefatis Archiepiscopis unanimi consensu peractam de Persona R. P. D. Michaelis Archiepiscopi Alepen. qui Petri nomen assumpsit, Eminentissimi Patres habita ratione de orthodoxa Fide, prudentia, zelo, ceterisque virtutibus ejusdem R. P. D. Michaelis, censuerunt, consulendum esse Sanctitati Suae pro admissione electionis, seu postulationis, de qua agitur, cum sanatione quorumcumque defectuum etiam substantialium, quatenus opus sit, necnon ut, praevia absolute a vinculo Ecclesiae Archiepiscopalis Alepi, dignetur providere praedictae Ecclesiae Patriarchali Armeniae minoris, & Ciliciae de Persona memorati Michaelis Archiepiscopi.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab eodem D. Secretario relatam Sanctissimo Domino Nostro BENE-
DICTO PP. XIV. in Audientia habita die 12. Maji 1754.

San-

Sanctitas Sua in omnibus benignè approbavit , & annuit .
Datum ex Ædibus dictæ Sacræ Congregationis die 18.
ejusdem mensis , & anni .

S. Card. Valenti Præfectus .

Loco † Sigilli

Nicolaus Archiepiscopus Rhodiensis Secretarius .

*Quare in enunciato Consistorio , postquam Eminentissimis
Serbelloni , & Henriquez ex more os clausit , sic San-
ctissimus Dominus Noster Eminentissimos Cardinales allo-
quutus est :*

VENERABILES FRATRES.

CCE jam tertio ex hoc loco de confir-
matione electionis , seu postulationis
Patriarchæ Ciliciæ Armenorum Vobis
verba facimus .

Neminem Vestrum ignorare arbitramur , mul-
tis ab hinc sæculis Patriarcham Ciliciæ Armeno-
rum , transfugam ab hac Sancta Apostolica Sede ,
in schisma , atque hæresim ita defecisse , ut subje-
ctos etiam sibi populos mortifera labe inquinave-
rit . Contigit autem , ut Petrus Abrahamus Varta-
bier , Archiepiscopus Aleppensis , ad Monasterium
in Monte Libano situm confugiens , atque ad infi-
delium persecutionem declinandam a sua Diocesi

profugus, repentè fuerit ab Episcopis Armenis Orthodoxis Patriarcha Ciliciæ Armenorum electus: Post quæ, cum Romam venisset, legitimum electionis suæ documentum deferens, supplex a Nobis petiit, ut illam auctoritate Nostra confirmarem, magnoque studio flagitavit, ut ipsi Pallium quoque elargiremur. Nos vero quibusvis illum Paternæ benevolentia significationibus excepimus; neque illi in gravissimo ac diuturno morbo, quo fuit in Urbe conflictatus, quidquam deesse passus sumus: ejus deinde confirmavimus electionem; & cum ad publicum Consistorium accessisset, Fideique professionem emisisset, Nos ipsi Pallium ipsius humeris imposuimus. Eundem præterea, cum esset discessurus, sacra suppellectili ad Pontificalia obeunda instruximus, eique viaticum ministravimus ad longum iter, quod suscepturus erat, necessarium, quò facilius ad Sedem suam in Monte Libano reverteretur. Pervenit tandem feliciter idem Patriarcha Abrahamus Vartabiet, qui Petri I. nomen assumpsit, ad Monasterium Montis Libani, unde discesserat, & in quo necessario consistere cogebatur. Ubi postquam Patriarchæ munere per octo annos functus est, in communionem Sanctæ Catholicæ Ecclesiæ ex hac mortali vita migravit, mercedem accepturus (ut sperandum est) quam sibi in hoc vitæ curriculo comparavit: multa siquidem passus est in exiliis, in carceribus, & in cruciatibus, ut sedentes in tenebris, & in umbra mortis,

tis, ad lucem, & unitatem Ecclesiæ revocaret, atque ab hæresis abyſſo proriperet.

Quam ob rem Archiepiscopi Armeni Catholici simul iterum congregati in demortui Patriarchæ locum suffecerunt Jacobum Vartabiet, Aleppi Archiepiscopum, qui Petri II. nomen assumpsit. Hic autem cum Romam se conferre nequivisset, ut suæ postulationis confirmationem a Nobis obtineret, acta necessaria, legitimumque Procuratorem misit, qui solemniter in Consistorio Pallium flagitavit. Quare, diligenter examinatis omnibus, quæ proposita fuerant, postulationem confirmavimus, honoremque Pallii ipsi impertivimus.

Contigerunt hæc anno universalis, quod proximè celebravimus, Jubilæi. At, cum idem Patriarcha diem supremum obierit, iterumque Catholici Archiepiscopi Michaellem Petrum Monachum delegerint in Archiepiscopum Aleppi, & Patriarcham Ciliciæ Armenorum, tum electores, tum electus suppliciter de more postularunt, ut & postulationem confirmaremus, & Pallii honorem concederemus. Electus verò cum legitimas afferre causas non omiserit, quibus ad Urbem accedere impeditur, totum negotium Congregationi de Propaganda Fide discutiendum commisimus; quæ, post accuratum examen, admittendam esse electionem, seu postulationem electi, seu postulati Monachi Michaelis censuit, eumque solvendum a vinculo Ecclesiæ Archiepiscopalis Aleppensis, &

defectum omnem, quamlibet substantialem, esse sanandum.

Porro de electi, seu postulati persona nunquam dubitavimus; cum Nobis perspectum sit, quatuordecim annorum spatio ipsum inter Monachos Ordinis Sancti Antonii Abbatis multa cum pietatis fama fuisse versatum, doctrinae laude, & sacrarum litterarum scientia esse præditum, plurimosque impendisse labores, ut Catholicam Fidem tueretur, ac propagaret. Illud quoque lætitiæ Nobis attulit, quod Monachus in Patriarcham delectus fuerit, juxtà firmam, constantemque Ecclesiæ Orientalis disciplinam, qua ad Episcopatum assumi prohibetur, qui Monachalem professionem non emiserit; hac quippe ratione contingere nequit, ut Episcopus fiat, qui uxorem habeat; quod sanè eveniret, vel saltem evenire posset, si Episcopalis dignitas simplici Sacerdoti conferretur, qui professus inter Monachos non esset: cum, juxtà totius Orientis, & Ecclesiæ Græcæ consuetudinem, simplices Presbyteri uxorem retineant, quam duxerunt, priusquam Sacris Ordinibus initiarentur.

Illud verò grave ac difficile Nobis visum est, quod Monachus Michael ab Archiepiscopis congregatis Aleppensis primùm Archiepiscopus electus fuerit, ac deinde Patriarcha Ciliciæ Armenorum electus, sive postulatus. Archiepiscopi enim Patriarcham jure quidem suo eligere possunt, non autem Episcopos, & Archiepiscopos: horum enim
electio

electio ad solum pertinet Patriarcham . Quapropter, cum Ecclesia Aleppensis suo viduata esset Pastore, & insimul Patriarchatus vacaret, nullo modo Archiepiscopi poterant Aleppensem Archiepiscopum eligere, sed progredi debebant ad electionem Patriarchæ; cujus erat, postquam ad Patriarchalem Sedem fuisset evectus, Aleppensem eligere Archiepiscopum. Verumtamen erroris causam agnoscimus: cum enim prædicti Archiepiscopi advertissent, duos ultimò defunctos Patriarchas ab Archiepiscopatu Aleppensi ad gradum Patriarchalem ascendisse, in eam devenerunt opinionem, ut crederent, Patriarcham constitui non posse, nisi qui Aleppensem Archiepiscopatum obtineret, aut qui saltem Episcopali caractere priùs esset exornatus. Attamen id longè a veritate alienum est: perspicuè quippe in ipsorum Euchologiis legitur tum ritus eligendi Patriarchæ, eumque consecrandi, si Episcopali caractere destitutus sit, tum ritus ad Patriarchalem Sedem evehendi illum, qui jam Episcopali Ordine præditus est: neque verò ullo modo decernitur, ut qui Episcopus, vel Archiepiscopus antea non fuerit, Civitatis, vel Provinciæ priùs constituatur Episcopus, vel Archiepiscopus, ut inde ad Patriarchatum transferatur: sed, cum Ordo Episcopalis Patriarchæ electo confertur, qui Episcopus non erat, Dei Optimi Maximi auxilium impioratur, ut ipsi in exercenda auctoritate sua in populos sibi subjectos opituletur.

Ita

Ita omnino contingit, cum in Summum Pontificem renunciatur Cardinalis, qui antea Episcopus non existat. Non enim ille in Episcopum alicujus Civitatis consecratur, ut inde supremam totius Ecclesiæ Sedem conscendat; verum, dum ipse Episcopali Ordine insignitur, enixis votis Deus invocatur, ut in pascendis ovibus universi Domini Gregis opem, & auxilium illi suum imperiatur.

Hæc in expendenda postrema electione, sive postulatione Patriarchæ Michaelis, qui Petri III. nomen accepit, occurrit difficultas: quæ tamen non magni adeò momenti Nobis videtur, ut sanari auctoritate nostra minimè debeat etiam in substantialibus (juxtà prudentem Congregationis de Propaganda Fide sententiam) tum electores, tum electum ab omnibus canonicis pœnis, quibus obnoxii facti sunt, absolvendo. Id enim a Nobis postulare videntur electorum bona fides, eorumdemque erga Sedem Apostolicam perfecta observantia, merita electi Michaelis, ejusque jam peracta consecratio, quæ quidem illicita si fuerit, validam tamen fuisse non est dubitandum. Expedire nihilominus arbitramur, ut electores, & electus ab eadem Congregatione opportunè salubriterque moneantur, ne in posterum in eundem, quem offenderunt, errorem dilabantur. Hæc sunt, quæ significanda Vobis censuimus.

Exple-

Expleta Allocutione, ad Ecclesiarum propositiones processum est. Eisque absolutis, ac presatis DD. Cardinalibus Serbelloni, & Henriquez ore juxta morem aperto, D. Hieronymus Tozzi Consistorialis Aula Advocatus, una cum P. Desiderio a Casabasciana Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, speciali Procuratore electi Patriarche, a Primo ex DD. Ceremoniarum Magistris in Consistorium fuit introductus: quibus e regione Pontificae Sedis genibus flexis consistentibus, sic praedictus D. Advocatus Tozzi apud Sanctitatem Suam institit.

BEATISSIME PATER.

INSIGNIS Vestra Patriarchalis Ecclesia Nationis Armenorum, & Ciliciae, Sanctitati Vestrae, & huic Sanctae Sedi fide, ac devotione addictissima, humiliter postulat, ut Pallium de B. Petri Corpore sumptum, in quo Pontificalis Officii plenitudo una cum Patriarchalis nominis appellatione confertur, Sanctitas Vestra tradi jubeat R. P. Petro Michaeli nuper ad eandem Ecclesiam per Sanctitatem Vestram promotum. Pro quo obtinendo Pater Desiderius a Casabasciana, ejus specialis Procurator, ea, qua decet, reverentia, & humilitate supplicat instanter, instantius, & instantissimè.

Petitioni autem Pallii Summus Pontifex sic ex abrupto reposuit:

LIBEN.

LIBENTISSIME annuimus Pallii petitioni : Nobis notum est, Orientales Patriarchas, post receptum a Nobis Pallium, potiri privilegio illud concedendi Metropolitanis suæ jurisdictioni subjectis, juxtà Decretalem Innocentii III. in *Cap. Antiqua, de privilegiis*, & etiam insigniorum Ecclesiarum Episcopis, juxtà consuetudinem. Porrò nec privilegio, nec consuetudini derogamus; sed tantùm monemus, quod Patriarchæ jus, post receptum a Nobis Pallium, concedendi prædictis usum Pallii, restrictum est ad Pallium largius, & longius, Crucibus rubris ut plurimum distinctum, quod est Pallium Græcum, nec se extendit ad Pallium Latinum, quod ipse a Nobis recepturus est; hoc enim ipse solus uti potest diebus, & locis præscriptis, nec ejus usum ulli alii concedere valet, cùm Pallii Latini concessio soli Romano Pontifici reservata sit: quemadmodum etiam ingenuè admiserunt Patrès Synodi Provincialis Libanensis habitæ sub Prædecessore nostro Clemente XII. anno 1736., a Nobis confirmatæ, uti videri potest, ni fallimur, *part. 3. cap. 6.*

Post hæc Sanctitas Sua juxtà Decretum a se emanatum die II. Martii 1745. absolvit a vinculo Ecclesiæ Patracensis Eminentissimum Serbelloni, eique in Titulum commisit Ecclesiam S. Stephani in Monte Cælio, anulum Cardinalitium in ejus digitum imponens, eodemque ritu ipsamet præstitit erga Eminentissimum Henriquez a vinculo Ecclesiæ Nazianzenæ absolvendo, & Ecclesiam S. Eusebii in Titulum committendo.

Absa-

Absoluto autem Consistorio, quoniam prelaudati electi Patriarchæ Procurator P. Desiderius a Casabasciana optabat Sanctitati Suae ejusdem electi Patriarchæ nomine debitas impendere gratias pro tantis beneficiis, & honoribus sibi impertitis, cum id prestare in Aula Consistoriali minimè consuetum sit, Pontificis jussu in intimum suum Cubiculum evocatus, adstantibus, præter ejusdem Summi Pontificis Familiæ, electis in eodem Consistorio Archiepiscopis, & Episcopis, qui Rocchetto a Sanctitate Sua dudum fuerant donati, nonnullisque ejusdem Armenæ Nationis Episcopis, & Presbyteris, in genua provolutus sic Pontifici affatus est.

BEATISSIME PATER.

I pro amplitudine beneficii, quo Sanctitas Vestra ornare dignata est Reverendissimum Patrem Petrum Michaellem in Patriarcham Armeniæ minoris, & Ciliciæ, Cleri, ac Populi summa consensione electum, amplitudinem potestatis, & participationem quamdam Apostolicæ dignitatis per Sacrum Pallium ipsi largiendo, par mihi esset dicendi copia, si non pro meritis tanti Largitoris, saltem pro obsequio, & studio ejus, qui tantum ornamentum accepit, gratias ipsius nomine rependerem. Nunc verò, quoniam aut nulla, aut exigua nimis suppetit mihi dicendi facultas, fatius præterire silentio duxi ea, quæ ad declarandum ejusdem electi grati animi officium necessaria essent, quàm illud meis verbis pro dignitate prosequi. Verùm loco gratiarum actionis id solum memorasse sufficiat, quod obsequium Catholicæ Armenæ Ecclesiæ Sanctitas Vestra sibi devinxit, quæ non solum laudatum Reverendissimum

Pa-

Patrem, sed etiam duos proximos Prædecessores suos ornamēto Pallii insignire, ac decorare non fuit dedignata. Qua de re mihi ipsi polliceri liceat, quod sicut illi in obsequium Sanctæ Apostolicæ Sedis ad mortem usque perstiterunt, in Ecclesia Romana radicem unitatis Sacerdotalis, & fundamentum totius Ecclesiastici ædificii; in Sanctitate verò Vestra omnium Christianorum Parentem, & Supremum Ecclesiæ Hierarcham agnoscentes, & venerantes: ita fore, ut nuper electus idem obsequium, eandem confessionem erga Ecclesiam Romanam, & Sanctitatem Vestram suis operibus, & exemplis cumulaturus sit, quo fiat, ut schismatici, & hæretici, qui ab ovili Christi desciverunt, ejus exemplo moniti, vel pudore suffundantur, vel, quod maximè optandum est, ab errore revocati, in sinum Romanæ Ecclesiæ sub tanto Capite, & Magistro reducantur.

Hujusmodi gratiarum actionem clementissimè Sanctitas Sua excepit; subdens, acceptissimam sibi accidisse tum novi Patriarchæ electionem, petitam confirmationem, ac humillimam Pallii postulationem, Armenorum Nationis filialem in Catholica Ecclesiæ, sui que obsequio adhesionem, tum quoque Patris Desiderii pro tantis sibi ab Apostolica Sede demandatis negociis absolvendis suscepta itinera, atque exantlatos labores. Eumque, ac adstantes Episcopos, & Presbyteros Nationis Armenæ post osculum pedis, Benedictione impercisa, dimisit.

